

בלבבי

בלק

נברא

האדם

יחידי

בלבבי משבן אבנה

השיעורים של הרב זמינים ב"קול הלשון"

073.295.1245 ישראל | 718.521.5231 USA

פרשת השבוע פרשת בלק נאמר בבלעם קודם נבואתו ע"מ לקבל את נבואתו "וילך שפיי" ברשי" על אתר שפי מדברי התרגום יחידי הוא הלך יחידי כמובן בלעם שורש של הנבואה של משורשה עליון יודע לכוון לשעה שהקב"ה כועס בי רגע באפו כמו שדורשת הגמ' בברכות "לא קם עוד נביא בישראל כמשה אשר ידעו ה' אלוקים פנים בפנים" לשון חז"ל בישראל לא קם אבל באומות העולם קם ומנו הוא בלעם אלא שהוא השתמש בנבואתו למקום השפל יודע את בהמתו. כח לקלקל ולשאר דברים שאינם שלמים.

אבל הצורה השורש שאנחנו לומדים מבלעם כמעט מקרא מלא "וילך שפיי" הולך יחידי. מה עומק ענינו של אותה יחידות הלך יחידי שורש יצירתו של אדם הראשון כמו שאומרים חז"ל כידוע "לפיכך נברא האדם יחידי" צורת היצירה שבור"ע ברא את העולם בראשית יצירתו הוא ברא אותו באופן של יחידי לאחר מכן "ויפל ה' אלוקים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנו" נעשה מציאות של בריאת האישה הוא כבר איננו יחידי אבל הצורה הראשונה שבה האדם נברא הוא נברא באופן של יחידי ולפיכך נברא האדם יחידי כלומר בשבילי נברא העולם.

מכאן ואילך כל אדם ואדם שנוצר הוא נוצר ברחם אמו המקום שממנו הוא נוצר כבר הוא לא נתפס כתפיסת יחידי מחלוקת הרי בש"ס כסדר עובר ירך אמו עובר לאו ירך אמו וודאי למאן דאמר עובר ירך אמו הוא חלק מהמציאות של האם בדינים מסוימים הוא חלק ממציאות של האם כמו שאומרים תוספות והרי שיצירתו של האדם מכאן ואילך קין הבל שת והבאים אחריהם הם כבר לא מצטיירים בצורה כזה שראשית היצירה שלהם היא אופן של יחיד אלא הראשית של היצירה שלהם הוא חלק ממציאות ההם. הוא נמצא בתוך מציאות האם הוא איננו יחידי. וכשיש לנו שני שורשים זה שורש צורת האדם שורש האחד זה שורש של צורת אדם כפי שהיה בראשית יצירתו של האדם הראשון בתחילתו ולפיכך נברא האדם יחידי יש לנו את השורש השני כבר בחוה לא היה יחידי אבל יתר על כן צורת הלידה שהיא עיקר הצורה שמתגלה אצל כל אדם ואדם שהתחילה בקין הבל שת והבאים אחריהם כבר אינם עם אותו גילוי ממש של ה"לפיכך נברא האדם יחידי" זה הושרש עמוק בראשית היצירה.

ולפיכך הכח הזה שלפיכך נברא האדם יחידי הוא קיים במעמקים הוא קיים במעמקים של הנפש של האדם בראשית האדם הראשון זה היה אפילו בהתגלות של גוף אבל קיים במעמקים אצל כל אדם חמשה שמות יש לנפש עד החלק העליון יחידה שבנפש יחיד נברא יחידי והכח הזה נמצא אצל כל אדם. אבל הוא נעלם הוא מכוסה הוא בלתי גלוי והראשית של היצירה של כל אדם מכסה ומעלימה את הדבר כי הוא כבר לא נברא באופן של יחידי הוא נברא ברחם אמו כמו שהוזכר.

אבל עבודתו של אדם ששם המכוון של כל החיים תכלית העבודה של חיי האדם מצד ההגעה לשורש דיליה ומכח כך להדבק בו ית' שמו שזהו תכלית כל הבריאה כולה. להגיע לאותו מקום בחזרה באותו שורש נעלם שנעלם ונתכסה של ה"לפיכך נברא האדם יחידי" כיון שנתבאר שני השלבים הללו בצורת היצירה הראשונה והשלב השני הגלוי של העובר במעי אמו לפיכך צורת היצירה בשעה שהאדם נולד יוצא לאויר העולם הוא לא נמצא בד"כ באופן של יחידי לא רק שהראשית של היצירה שלו היה עובר במעי אמו שהוא חלק מן האם והוא איננו מציאות לעצמו אלא הגלוי הזה ממשיך הרי בשעה שעובר יוצא ממעי אמו הופך להיות נולד הוא בגדר של קטן הצריך לאמו לדינא בסוכה קטן הצריך לאמו פטור מן הסוכה אבל הצריך לאמו זה בעצם כל תפיסת מציאות החיים שלו משעה שהוא נולד הוא איננו יכול לזוז אין לו אפשרות להאכיל את

עצמו לדאוג לצרכיו הוא כולו תלוי ועומד שיהיה משהוא עמו שיוכל לדאוג לו זה כל מציאותו וגם לאחר מכן כשאדם גדל קצת יותר מאט נעשה מעט יותר רואה מרגיש וזה סדר בריאתו של אדם קטן שרואה שאמו הולכת הוא מיילל בבכי גנוחי ילולי יליל הוא ממרר בבכי כי הוא לא רוצה להישאר לבד כלומר התפיסה של הנפש שלו באיתגליא שבה מדגישים מופקעת מהתפיסה של יחיד ואם משאירים אותה יחיד אז היא תובעת את שלה יש מציאות של בכי כלומר זה טבע שנמצא באיתגליא אצל קטן שהוא כמעט ואין בו דעת קטן הרי קודם הגיעו ליג' אין לו גדר של בן דעת כמעט מדובר כאן הרי בשלבים הראשונים ממש של האדם שהוא כמעט אין בו מציאות של דעת. דעת מכוסה דעת נעלמת כמעט שאינה נמצאת באיתגליא וכבר אז מושרש כ"כ עמוק בנפש הקטן שהקטן תובע לא להיות לבד אלא להיות עם משהוא עד"כ בתחילתו תובע את אמו שתהיה אמו זה צורת היציאה שעובר יוצא לאוויר העולם זה צורת היצירה שלו כמו שהוזכר קודם וזה צורת היציאה שלו שהוא יוצא לאוויר העולם וכך הוא מתחיל לגדול והכח הזה עוד פעם שהוא תובע שאמו תהיה עמו הוא מפחד להיות לבד הוא תובע שמשווא יהיה אתו נעשה עוד יותר כח של מסך המבדיל לשורש של היצירה הראשונה אשר עליה נאמר כמו שהוזכר לפיכך נברא האדם יחידי האדם גדל וגדל עוד מעט והתפיסה הזו לא להיות לבד הולכת ומתחדדת אצלו זה השורש היצירה שלו זה היה תפיסת היצירה כך הוא נברא כך הוא נוצר כך הוא נולד.

וכאשר האדם גדל כמובן סדר החיים הוא שהאדם כבר מוצא את עצמו במקומות שהוא לבד יש באופן של פסולת היוצא מן האדם מעיקרא דדינא בגמרא שאומר התכבדו מכובדים לא קיי"ל להלכה באופן שזה יוהורא אבל הוא מוצא את עצמו בהכרח בזמנים שהוא לבד ועוד זמנים ועוד זמנים שמצד המסבב כל הסיבות מסובב שהאדם נמצא לבד אבל אצל רב בני"א להבין ברור הזמן שהם נמצאים לבד זה לא הזמן שהם מרגישים את הטבעיות הפשוטה של הנפש שלהם אלא דייקא הפוך הם תובעים להיות עם משהוא אחר אלא שיש זמן מסוים שהם נמצאים לבד ע"מ שיהיה להם קצת מנוחה קצת שקט אבל לא בעצם שהם מחפשים את הלבד שבדבר אלא הם בעצם כל הזמן מנסים לחזור לאותה תפיסה של קטן שקטן תמיד תובע שיהיה משהוא אתו

כשנחדד את ההגדרה בצורה ברורה זה נקרא מדרגה של קטנות יתכן האדם כבר גדול לדינא בן יג' שנה בן כ' שנה מוכרים לו נכסי אביו אבל התפיסה שלו היא תפיסה של קטנות אדם שקשה לו להיות לבד ויתר ע"כ הוא לא משתוקק להיות לבד שם קטן חופף עליו מכל צדדיו אפילו שהוא גדל בקומה הוא גדל במנין השנים יש לו גדר של גדול לדינא אבל תפיסת נפשו היא תפיסה של קטן קטן סדרו סמוך על שלחן אביו הוא סמוך על שולחן אביו וודאי כפשוטו מחמת שהוא לא דואג למזונות עצמו באושא התקינו שצריך לפרנס בניו ובנותיו הקטנים.

אבל בעומק קטן שסמוך על שולחן אביו הגדרת הדבר הוא קטן דצריך לאביו קטן דצריך לאמו. הדוג' בסוכה שהוזכר לעיל הוא בתפיסת נפש שהמציאות שלו זקוקה לאחר ועל זה אומרת הגמרא פרק קמא דבבא מציעא בסוגיה של קטן מציאתו לאביו לא גדול גדול ממש ולא קטן קטן ממש. אלא גדול וסמוך על שלחן אביו קטן, קטן ואינו סמוך על שלחן אביו נקרא גדול. כלומר מציאות של קטן וגדול נמדד בסמוך על שולחן אביו המציאות הזו היא תפיסה של חיים לא רק איזה וכד' אלא עומק של התפיסה שנתבאר שם בדברי הגמרא הוא שיש מציאות של אדם שאין לו מציאות של כחיים עצמיים כשמתגלה בצורה יותר חיצונית זה סמוך לשולחן אביו לצורך מזונות כשמתגלה באופן היותר פנימי בנפשו של האדם זה האי רצון והקושי להמצאות לבד זה נקרא תפיסה שנקראת קטן זה נקרא קטן.

אנחנו רואים את זה הרי בסדר בריאתו של עולם קטן לא משאירים אותו לבד הן מצד תשוקת רצונו הן מחמת שהוא זקוק לשמירה גדול יכול להישאר לבד להבין עוד פעם ברור זה תפיסה של קטן זה תפיסה של גדול תפיסה של גדול תפיסה של קטן ככל שהאדם גדל באמת בפנימיות נפשו ולא רק באופן של הלבוש הגשמי החיצוני אלא גידול הנפש באמת אז הוא עוד יותר יכול להיות לבד ועוד יותר יכול להיות לבד.

דוגמא בהירה לכך זה נקרא אברהם אבינו הרי כמו שאומרים חז"ל כידוע עד מאד אברהם העברי לאחד מן הלשונות כל העולם כולו מעבר אחד וא"א מעבר השני כל העולם כולו מעבר אחד ו אברהם אבינו נמצא בצד השני כלומר הוא נמצא לבד. לבד זה אברהם הוא הוא אברהם שעליו נאמר האדם הגדול בענקים אומרים חז"ל זה א"א מה כוונת הדברים אדם הגדול בענקים כפי מה שנתבאר קטן זה מי שקשה לו להמצאות לבד כל הזמן הוא תובע שמהוא יהיה אתו אדם קצת יותר גדול פעמים הוא לבד ופעמים הוא עם אחרים. אבל אדם שיכול להמצאות לבד מכל העולם כולו זה אברהם העברי כל העולם כולו מעבר אחד ואברהם מעבר השני אדם כזה הוא בעצם צורת אדם של אדם גדול הוא נקרא האדם הגדול בענקים זה הגדלות העמוקה שמתגלה אצל אברהם אבינו פנים אחד לגדלות הזה כמובן שאברהם אבינו יש לו את הכח בנפש להיות מציאות של הן עם לבדד ישכון ובגויים לא התחשבו כמו שקראנו בפרשה דידן השתא הוא עומד כמציאות לעצמו. אדם שיכול לחיות את כל מציאות חייו ללכת לבד שפי יחידי כל מציאות חייו באופן כזה זה נקרא א"א כל העולם כולו מעבר אחד ואברהם מעבר השני זה אדם גדול בענקים.

ככל שהאדם אבל גדל וגדל עוד הוא יותר ויותר מתקרב למדרגה הזו של אברהם אבינו באופן מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם, יצחק ויעקב יגיעו לשון נגיעה כדברי רבותינו כידוע מאד כשמבינים את הדברים האלה כמו שמבארים רבותינו מה העומק של הדבר שהאדם צריך לקנות בנפש את התכונה העמוקה הזו שיש לו זמנים שהוא נמצא בהם לבד יש לזה חיצוניות יש לזה פנימיות החיצוניות אדם שאינו יכול להיות לבד כלומר הוא תלוי באחרים את האלוקים התהלך נח צריך סעד לתמכו מה שאין כן אברהם אבינו התהלך לפני יהיה תמים כלומר מי שאינו יכול להיות לבד הרי שמציאותו שלו אין לה קיום אין לה קיום לעצמו ככל שהאדם יכול להיות יותר לבדו כלומר שהוא בר סמכא לעצמו שיש לו קיום כמציאות לעצמו מי שחייב שיהיה משהוא לידו כלומר שהמציאות שלו אין להם על מה שיסמכו הרי שחסר בקומת נפשו של האדם.

אבל העומק הגדול יותר שסיבת הדבר שאדם צריך להיות לבד כמו שאומרים חז"ל כידוע ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו אומרים חז"ל שיעקב אבינו נשאר לבד בא המלאך ונלחם אתו כפשוטו המלאך בא להלחם במה שהוא נלחם. אבל העומק הדק שעולה מתפיסת דברי חז"ל שבמה הוא בה להלחם אתו בעצם כך שיותר יעקב לבדו על זה בא ויאבק איש עמו כלומר עצם כך שמתחילה הוא היה לבד בא אותו מלאך אותו שרו של עשיו ונלחם עם יעקב אבינו אז הוא כבר לא לבד אפילו אם הוא רק נמצא איתו זה המלחמה שהוא נלחם אתו יעקב אבינו נשאר לבד לא במקרה וודאי ההלבשה היתה חזר על פכים קטנים אבל מה שהוא חזר על פכים קטנים זה היה הלבשה התפיסה הפנימית היא מחמת שיעקב אבינו היה במעמקי הסדר של דבר שהיה לו חיים של הלבדו.

אומרים חז"ל מה שנאמר אצל יעקב אבינו ויותר יעקב לבדו הוא היה מעין מה שעתיד להתגלות כביכול ונשגב הוויה לבדו ביום ההוא לעתיד לבוא ובעומק הדק כביכול קודם שנברא העולם

היה הוא אחד ושמו אחד כלשון פרקי דר' אליעזר כביכול הקב"ה היה לבדו נעשה אדם בצלמנו כדמותינו האדם נברא בצלם ודמות של מעלה צלם אלוקים עשה את האדם אז הוא צריך להיות הווי דומה לו זה קלי ואנווהו אני והוא הווי דומה לו כמו שדורשים חז"ל והעומק של הווי דומה לו זה לא רק מה הוא רחום אף אתה רחום מה הוא חנון אף אתה חנון אלא מעמקים של ההווי דומה לו זה מה הוא יחיד אף אתה יחיד. חז"ל אומרים את זה להדיא על אדם הראשון שכביכול היה מה יחיד בעליונים אף יחיד בתחתונים זה נקרא צורה של צורת האדם עד שרצו מלאכים לפניו לאמר שירה. זה כבר השפלה של הטעות אבל תפיסת היצירה של האדם המעמקים של ההווי דומה לו החיצוניות של הווי דומה לו זה המידותיו של הקב"ה רחום חנון ושאר מידותיו אבל הפנים העומק העצום של ההווי דומה לו זה מה הוא לבדו אף האדם לבדו ובזה האדם נעשה כלי אליו ית' שמו זהו כח של השראת השכינה ושכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד א"כ שורש היצירה שלפיכך נברא האדם יחידי בשבילי נברא העולם.

אבל בפנים הנוספות שעולים מדברי חז"ל מה יחיד בעליונים אף יחיד בתחתונים ההווי דומה לו של אדם הראשון שהוא דומה לבוראו וככל שהאדם נעלם ממנו הכח של הנברא יחידי והוא עסוק רק באופן של העובר במעי אמו של הקטן הצריך לאמו והוא פחות ופחות דבק במדרגת אברהם העברי האדם הגדול בענקים כמו שנתבאר צורת החיים שלו היא באופן כזה של חיים שהמציאות שלהם הוא שאין לו קומת התגלות של מציאות לבדו וכשאינו לו קומה של התגלות של מציאות לבדו אז הוא מעין הבורא כביכול אולי במידותיו רחום וחנון אבל הוא לא מעין העצמיות של ונשגב ה' לבדו כך גם האדם נמצא לבדו ובלשון אחרת זה הינו אך כל זמן שהאדם תלוי באחרים הוא לא יכול להיות לבד אבל איך באמת האדם יכול להיות לבדו כפשוטו לא תלוי באחרים אז הוא לבדו זה נקרא גדול.

אבל בפנים העמוקות יותר א"א שאדם לא תלוי באחרים אין כזו מציאות זה חקיקת היצירה בעומק שהאדם תמיד תלוי באחרים כל הבחירה הוא במי הוא תלוי ולא האם הוא תלוי מי שלא תלוי באחרים הוא ניצוץ של עבודה זרה אין אפשרות לא להיות תלוי באחרים אלא שסדר הנפילה הוא שהאדם תלוי באחרים הוא תלוי בדעת בני אדם אתמול לדעתו היום לדעתו של נחש כמו שאומרים חז"ל בשעה שאכל אדם הראשון מעץ הדעת חטא אמר הקב"ה אתמול לדעתי היום לדעתו של נחש אז הוא תלוי בדעת נחש זה התלוי בדעת אחרים מצד הקלקול אבל כשהאדם באמת זוכה להיות לבדו אז הוא חוזר להיות תלוי אבל במי הוא תלוי? תלוי במי שאמר והיה העולם זה נקרא יחידי האמתי שבנפש זה לא יחיד לעצמו כפשוטו יחיד לעצמו כפשוטו זה נחש שפיפון עלי אורח כמו שאומרים חז"ל זה לשון של וילך שפיפון עלי אורח כמו מצורע שנאמר בו בדד ישב מחוץ למחנה מציאות של לבדו בקלקול זה לא תכלית היצירה זה שורש חטא נחש שפיפון עלי אורח אבל האופן הפנימי של החיים שהאדם נמצא לבדו כלומר שהוא לא תלוי כלל בנבראים הוא תלוי בבורא עולם בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך" "כבודו מלא עולם" "לית אתר פנוי מניה" יכול להיות תלוי בבורא עולם בכל מקום שהוא תלוי במי שאמר והיה עולם זהו מעמקי החיים.

העולה א"כ אבל מתמצית הדברים לאחר שהבאנו שורשיהם בקצרה ממש יש עבודה של האדם וילך שפי עבודה של האדם להרגיל את עצמו לא להיות כל הזמן עם בני אדם כל הזמן עם בני אדם זה היה אמור לכל עברות כולם אבל בדור דידן בכפל כפליים אפילו אם האדם לא נמצא במוחש בתוך ד' אמותיו עם משהוא אבל הוא מקושר לבני אדם הרי יום יום שעה שעה עם כל המכשירים שישנם יומם ולילה לא ישבתו אז האדם מאבד את כל תפיסת הלבדו אפילו

במקומות המטונפים שבני אדם הרי שמשתמשים באותם מכשירים אפ' המעט זמן שעוד היה להם להיות לבדו מהצד הנמוך גם זה לא קיים.

צריך להבין שהכח שכל התקשורת המתגלה בשנים האלה זה הפקעה המוחלטת של ה"לפיכך נברא האדם יחידי" לא מדברים עכשיו על התכנים שנמצא בתוכו שזה עומק שער הנון של הקליפה אבל עצם ההמצאות של הדברים זה בעצם ההפקעה של האדם מחיים פנימיים ש"לפיכך נברא האדם יחידי" וככל שהאדם מדובק לדברים האלה יותר ולא יכול להיפרד מהם האדם מאבד את האפשרות לחזור עוד ועוד איבוד כמובן יש תשובה אבל הוא מאבד את הדבר מהעבודה המתבקשת מאבד את הדבר לחזור לעולם פנימי לעולם שלפיכך נברא האדם יחידי.

צורת חיים אמתית היא שאדם מחלק את עצמו לשתי זמנים מי שלומד את המסילת הישרים מתחילתו עד סופו רואה שהיסוד הזה עולה כמה וכמה פעמים באופן של שיטתיות של צורת העבודה חלק מזמנו של האדם האדם צריך להיות עם הבריות. האדם מתפלל תפילות מנין חרב אל הבדים ונואלו חרב על צואריהם של שונאיהם של תלמידי חכמים שיושבים ועוסקים בד בבד בתורה יש חיבור של צירוף שאדם מצטרף בתפילה יש צירוף שאדם צריך להצטרף בעסק התורה מחדדים זה את זה בהלכה. יש צירוף שלעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות כי אמרתי עולם חסד יבנה קומה של אברהם זה אותו אברהם שהוזכר באדם הגדול שבענקים כל העולם כולו מעבר אחד ואברהם מהעבר השני. אבל היה לו אהל שפתוח לארבע צדדים הוא יושב פתח האהל כחם היום מתי יבואו ממתין ומצפה לאורחים שיבואו דעתו מעורבת עם הבריות באכילה ומשקה ובצורה של הכנסת אורחים.

א"כ יש חלק של קומת האדם שהוא מצורף לבריות הן ממה שחייבים מעיקרא דדינא והן מצד שצורת החיים האמתית והפנימית היא אהבת ישראל ואהבת לרעך כמוך אהבת הגר לא תשנא את אחיך בלבבך לא תקום ולא תטור ושאר המצוות כל אלו אופן של בן אדם לחבירו שהאדם צריך להיות מצורף לבריות אבל זה צד אחד של מטבע של חיים - צד אחד בלבד. צד השני של המטבע של החיים שהאדם נבדל משאר הנבראים כולם והוא עומד לבדו ובעומק יותר עומד נוכח פני ה' לפניו ית' שמו אם אין לאדם את אותם זמנים שהוא נמצא לבדו אותם זמנים שבהם הוא גם לומד לבד כמבואר במסילת ישרים לא כל הזמן הוא צריך ללמד עם בנ"א מי שלא יכול ללמד רק עם חברותא זה שפלות הנפש חייבים להתרומם משם זה קטנות שצריך לעלות לגדלות אם זה שלב בשלבים שלב אבל לא ע"מ להישאר שם ח"ו. חלק מהלימוד צריך להיות לבד.

ידוע המעשה של אחד שבא לחזו"א ואמר לו שלפעמים הוא לומד בחדר והוא מרגיש הרבה יותר עליה אמר לו החזו"א מילתא דפשיטא שזה כך ע"א שבוודאי בבית מדרש יש מעלה אחרת שמה שהציבור לומדים באופן שהם לומדים ואין שם דברים בטלים ושאר מרעין בישין יש כוחו של ציבור אבל יש ביחידות כניסה לעומק הפנימי חלק גדול מתורתו של החזו"א הרי הוא למד לבד כמובן זה לא שווה אצל כולם רק ע"מ לחדד את צורת השמועה חלק מהת"ת של האדם אדם צריך להתרגל ללמוד לבד בדקות יותר כאשר האדם לומד תורה יש תורה במחשבה ויש תורה בדיבור אדם שרגיל כל הזמן לדבר בדברי תורה ודברת בם הוא מאבד את הפנימיות של האני העצמי שלו חלק מצורת התלמוד תורה הוא מחשבה חלק היא דיבור לא ניכנס לכל סוגית רחב הנמדד בדברי הפוסקים איזה גדר צריך להיות בדברי תורה בדיבור ואיזה חלק במחשבה יש בשולחן ערוך הגר"ז ועוד אבל כהגדרה כוללת חייב להיות שחלק מעמל התורה היא במחשבה והמחשבה היא פנים.

שלושה דברים נעלמים מבני אדם נעלמים מן המלאכים כמו שאומרת הגמרא אחד מהם זה מה בדעת חברו הוא לא יודע מה שיש במחשבת חברו. שם הוא נמצא לבדו כאשר האדם מדבר הוא מדבר לזולתו אם הוא מדבר עם עצמו אז שומעים מדבר בלחש ממתיק סוד אבל זו מציאות של דיבור שקיים הוצאה לאחרי בנין כח המחשבה בעמל התורה מעמיד את האדם באופן כזה שהאדם מרגיל את עצמו שהוא חי בפנים דיליה בפנים מחשבה פנימית לעצמו.

יש את הזמנים שצריך ללמוד בפועל לבד כל אחד לפי שיעור נפשו א"א להגדיר דבר השווה לכולם בשום פנים ואופן אבל חייב להיות שיש לכל אחד זמן שהוא מרגיל את עצמו ללמוד לבד להתרגל ללמוד לבד וגם בזמנים שלומד עם זולתו וגם בזמנים שהוא לומד עם עצמו צריך שיהיה לו זמן שהוא דבק במחשבה ולא להוציא דייקא כל דבר בציבור אפשר לאחר מכן להוציא אותו בפה אבל חייב להיות שיהיה זמן של בנין המחשבה על דעת לחיות בפנים הוא חי לבדו אין אדם יודע מה בדעת חברו כמעט ללא יוצא מן הכלל.

אבל יתר ע"כ חלק מהרגלת הנפש הוא שהאדם צריך להרגיל את עצמו שלא כל דבר שהוא עושה הוא צריך לעשות עם זולתו יש בני אדם שאם צריכים לקנות איזה דבר מה לצורכי גופם הם הולכים עם משהו אפשר גם להתרגל ללכת לבד כמובן צריך עזרה וכדו' אבל להרגיל את הנפש שלא כל זמן שאם לא עוסקים דייקא בדברים שמוכרחים משהו נמצאים עם משהו אלא כל זמן שאפשר גם להיות לבד זה שיקול דעת זמנים שהאדם מייחד לעצמו להיות לבד זמנים שבהם האדם מרגיל את עצמו שכל פעם שיש לו את האפשרות של יתכנות שיהיה גם לבד מידי פעם לייחד זמנים שהאדם חי את המציאות שלו לבדו.

בנ"א לפעמים נוסעים באוטובוס אין הכרח לדבר מתחילתו עד סוף כל הנסיעה לא מצוה לא דאורייתא לא דרבנן כמובן יש דרך ארץ גם לא לשתוק תמיד לגמרי אבל להרגיל שהאדם יש לו מציאות של לבדו הוא חי לבדו הוא חי הוא חי כמציאות שנברא האדם יחידי הוא חי לבדו בעולמו דיליה הוא חי לבדו נוכח פני ה' חלק מהזמנים חשבון הנפש חלק מהזמנים מעמיד את עצמו לפניו ית' שמו בן תשעים לשוח לפניו ית' שמו. אבל היא צורת חיים הקפית בכל היקף החיים שיש לאדם זמנים שנמצא בהם לבד.

ככל שהאדם מרגיל את עצמו באופן הזה הוא לאט לאט נכנס יותר עמוק בנפשו עד שהוא מגיע להגדרה המתוקה של החובות הלבבות שהוא מתענג בבדידותו אצל חלק גדול מבנ"א אם רואים משהו שנמצא לבדו הם מגדירים את זה כחולשת נפש כמציאות של אדם שחסר לו כישורים חברתיים אבל אליבא דאמת החיים הפנימיים הם לגמרי אחרים החיים הפנימיים כלשונו של החובות הלבבות הוא מתענג בבדידותו זה ההיפך של הדבר יש לו צער בצוות של בני אדם כמובן שאם הם אינם חיים בעולם של רוחניות אבל גם כן לחיות קבוע בצל של בנ"א אפילו בני עליה זה מאבד את הלבדו של האדם לחיות לבד ככל שאדם מתענג יותר לאט לאט לייכנס פנימה אבל באופן של צד אחד למטבע כמו שהוזכר קודם לצד השני יש תפילה בציבור יש ת"ת חרב אל הבלים ונאלו יש אופן ולבן שיניים מחלב דעתו מעורבת עם הבריות חסד בפועל זה השורש של העומק של אהבת הבריות במעמקי נפשו של האדם אבל כנגד כך יש את הצד של המעמקים של הלבדו של האדם זה וילך שפי בקדושה האדם מרגיל את עצמו להיכנס יותר פנימה ויותר פנימה זהו יש לו מדור לפי כבודו אבל לא מדובר על מדור של בית חיצוני אלא מדור בתוך עצמו ובדעת חדרים ימלאו חדר הלב יש כאן עוד חדר חדר לפני חדר שנכנס לתוכו ונכנס לתוכו שם מקום הסוד שבנפש מקום האחדות הפנימית.

מה שנאמר השתא זה לא סוגיא של איזו שהיא עבודה פרטית זה צורת חיים של מהלך של חיים ככל שהאדם גדול יותר מחד הוא עמוק יותר בתוך נפשו ויש לו את הזמנים החיצוניים של הלבדו אבל את המעמקים של הלבדו אבל בעומק מהמעמקים האלה הוא מעורב עם הבריות והצירוף שלו עם הבריות הוא צירוף פנימי הוא צירוף אמתי זהו עבודת האדם להגיע למעמקי נפשו להדמות אליו ית' שמו כביכול בכל מידותיו אבל להדמות אליו ית' שמו מה הוא יחידי אף אתה יחידי ונשגב ה' לבדו ביום ההוא מציאות של חיים שהאדם ההמצאות לבד היא הפשיטות אצלו הוא מתענג בבדידותו כדברי חובות הלבבות אדם שחי באופן הזה אז יש לו חוש פשוט במציאות הבורא ית' שמו שזה תכלית כל החיים כולם הכרה שלמה ובהירה בבורא ית' שמו כי אין בלתו.

שיחת השבוע 068 בלק לבד תשע"ח

לבירורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה"
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588

פקס 03-548-05294

ת.ד. 16452 ירושלים 9116302

info@bilvavi.net

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל,
וכן מקובץ שאלות ותשובות לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:

info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי והשו"ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה למספר הפקס 03-548-0529]

שיעורי מורינו הרב שליט"א

מופיעים ב"קול השון"

ישראל 073.295.1245 · USA 718.521.5231